

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/70/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3511207805
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3511207805.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa Z., so sídlom U. X, A., IČO: XX XXX XXX, právne zastúpený C., so sídlom A., U. X proti odporcovi Q. K., bytom V., A. XXX/XX, t. č. na neznámom mieste, za účasti vedľajšieho účastníka B., so sídlom H. X, A., IČO: XX XXX XXX, právne zastúpený S., so sídlom A., B. X, o zaplatenie 574,46 Eur s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom, č.k. 7C/34/2012-87 zo dňa 7. novembra 2012, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške **22,32 Eur**, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka S., **č.ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX**, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd svojím uznesením konanie zastavil v dôsledku späťvzatia návrhu podľa § 96 ods. 1-3 O.s.p. Navrhovateľovi vrátil súdny poplatok v sume 85,87 Eur prostredníctvom Daňového úradu A. podľa § 11 ods. 3, 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov. O trovách konania rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania 261,31 Eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

Proti tomuto uzneseniu, a to výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby krajský súd uznesenie okresného súdu v tejto časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania. Uviedol, že cieľom vedľajšieho účastníka je kolektívna ochrana spotrebiteľov. Navrhovateľ nevidel význam v právnom zastúpení vedľajšieho účastníka a nesúhlasil so záverom, že právny zástupca vedľajšieho účastníka vykonal úkony nevyhnutné pre úspech vo veci, t. j. že poskytol právne služby, ktorých vykonanie by malo vplyv na rozhodnutie súdu, a ktoré nemohlo uskutočniť samotné združenie bez právneho zastúpenia. Podľa údajov registrácie Ministerstva vnútra SR má združenie členov, ktorí majú právnické vzdelanie, pričom združenie môže podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5Co 26/2012 a 3Cob 259/2011. Uviedol, že má vlastnú skúsenosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Je zrejmé, že združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Navrhovateľ zastáva názor, že konaním vedľajšieho účastníka dochádza k navyšovaniu trov konania a k navodeniu dojmu, že účelom vstupu nebola ochrana spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Vyslovil názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými

na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 O.s.p. Zastával názor, že odmenu za úkony právnej služby poskytnuté právnym zástupcom vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu v súdnej veci nemožno považovať za tak odborne náročnú, že by si vyžadovala úplné právnické vzdelanie. Poukázal na to, že tento názor potvrdili aj viaceré krajské sudy. Uviedol, že vzhľadom na ustanovenia Charty základných práv EÚ, ako aj rozhodovacej činnosti Súdneho dvora EÚ nie je vylúčené, aby pomoc spotrebiteľom poskytovali priamo právnické osoby, teda bez toho, aby sa združenia nechávali zastupovať advokátmi. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka preto považoval v predmetnom konaní za nadbytočné, účelové, nehospodárne.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdil a navrhovateľa zaviazal k povinnosti zaplatiť mu aj náhradu trov odvolacieho konania. Rozhodnutie prvostupňového súdu považoval za vecne správne a odvolanie navrhovateľa za neopodstatnené. Uviedol, že do konania vstúpil oznámením, v ktorom vzniesol námietku premlčania, ktorá mala za následok späťvzatie návrhu navrhovateľom. Nepriznaním náhrady trov konania by súd poprel rovnosť podmienok v konaní, zasiahol do procesných práv vedľajšieho účastníka a znemožnil tak reálny výkon úloh spotrebiteľského združenia, vymedzených v zákone. Zároveň by spotrebiteľovi odňal právo na kvalifikovanú súdnu pomoc. Argument navrhovateľa, že za obsahovo podobné podania by účastníkom konania nemala patriť náhrada trov konania, považoval za absurdný. Súdu prvého stupňa na vec správne aplikoval § 142 ods. 1 O.s.p. vzhľadom na to, že vedľajší účastník mal vo veci plný úspech. Vedľajšiemu účastníkovi pritom vznikli trovy titulom jeho právneho zastúpenia. Výklad, ktorý by z práv vedľajšieho účastníka vylúčil možnosť dať sa právne zastúpiť, odporuje zákonom SR i predpisom EÚ, pretože právo na právne zastúpenie vedľajšieho účastníka deklaruje i rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 22.12.2010 vo veci C-279/09, DEB Deutsche Energiehandels- und Beratungsgesellschaft mbH proti Spolkovej republike Nemecko, z ktorého citoval. Zastával názor, že v danej veci neboli splnené podmienky na aplikáciu § 150 O.s.p. Pre prípad, že sa odvolací súd stotožní s právnym názorom navrhovateľa, vedľajší účastník požiadal, aby odvolací súd v zmysle § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p. požiadal Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o práve spotrebiteľského združenia na plnohodnotné právne zastúpenie ako o predbežnej otázke.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie okresného súdu je potrebné v odvolaní napadnutej časti potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. Vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok, ktorým bolo rozhodnuté o povinnosti navrhovateľa zaplatiť náhradu trov zastaveného konania vedľajšiemu účastníkovi. Uznesenie okresného súdu nebolo napadnuté účastníkmi vo výroku o zastavení konania, vo výroku o vrátení časti súdneho poplatku a vo výroku, ktorým odporcovi nebola priznaná náhrada trov konania. V tejto časti uznesenie okresného súdu nadobudlo právoplatnosť, a preto krajský súd uznesenie okresného súdu v tejto časti nepreskúmal (§ 206 O.s.p.).

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu. Pokiaľ výsledok konania nie je rozhodujúci pre náhradu trov konania, o náhrade trov konania sa rozhoduje podľa ust. § 146 O.s.p.

V zmysle ust. § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. nemá žiaden z účastníkov právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené. Ustanovenie odseku 2 tohto zákonného ustanovenia upravuje rozhodovanie o náhrade trov v prípade zastavenia konania v dôsledku späťvzatia návrhu. Podľa prvej vety tohto zákonného ustanovenia má povinnosť nahradiť trovy konania ten, kto zaviniť, že konanie muselo byť zastavené. Toto zavinenie je možné posudzovať len z procesného hľadiska, nakoľko nárok na náhradu trov konania je nárokom, ktorý má oporu v ustanoveniach procesného práva, a preto o otázke, či účastník konania zaviniť, že konanie muselo byť zastavené, je z pohľadu relevancie významný iba procesný výsledok. Za predpokladu, že k späťvzatiu návrhu, ktorý bol podaný dôvodne, došlo pre správanie sa odporcu, je povinný hradiť náklady konania odporcu (§ 146 ods. 2 druhá veta O.s.p.).

Z obsahu spisu v danej veci vyplýva, že navrhovateľ zobral návrh na začatie konania späť a späťvzatím návrhu zavinil, že konanie sa muselo zastaviť. Dôvodne potom okresný súd rozhodoval o povinnosti navrhovateľa nahradiť trovy konania podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. Odvolací súd k odvolaniu navrhovateľa, ktorý sa nestotožnil s jeho povinnosťou zaplatiť trovy konania vedľajšiemu účastníkovi, uvádza, že súd prvého stupňa postupoval správne, keď vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov konania podľa citovaného zákonného ustanovenia ako rovnocennému účastníkovi konania, pretože sa jednalo o konanie, do ktorého vstúpil v záujme ochrany spotrebiteľa (odporcu), čím mu v prípade úspechu, resp. v tomto konaní v dôsledku jeho zastavenia pre späťvzatie návrhu navrhovateľom nemožno uprieť právo na náhradu trov konania, keďže bol zastúpený právnym zástupcom. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil, právny zástupca zastúpenie riadne prevzal, vo veci podal vyjadrenie k žalobe (zo dňa 26.10.2012, č.l. 79), v ktorom vzniesol námietku premlčania, a preto niet dôvodu na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi.

Súd prvého stupňa preto správne uložil povinnosť navrhovateľovi zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 261,31 Eur tak, ako ich bližšie špecifikoval v odôvodnení napadnutého rozhodnutia. V konaní vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi nebol dôvod na použitie ust. § 150 O.s.p., podľa ktorého, ak sú dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať, ako to v odvolaní navrhovateľ navrhol. Pre aplikáciu tohto zákonného ustanovenia sa vyžaduje, aby sa jednalo o celkom výnimočný prípad. Okolnosti uvádzané navrhovateľom, že združenie svoje podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu a pre paušálny vstup vedľajšieho účastníka do konania nebol žiadny dôvod, nemajú taký znak výnimočnosti, aby bol dôvod pre navrhovateľom požadované nepriznanie náhrady.

Vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považuje za účelne vynaložené. Samotná skutočnosť, či sa vedľajší účastník dá v konaní zastúpiť, je na voľbe samotného vedľajšieho účastníka. Toto jeho právo je dané aj Ústavou Slovenskej republiky, článok 47 ods. 2.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 22,32 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 261,31 Eur, predstavujúca náhradu trov prvostupňového konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b), § 16 ods. 3, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 21,58 Eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t. j. 10,79 Eur za podanie vyjadrenia k odvolaniu navrhovateľa, režijný paušál 7,81 Eur a 20 % DPH z odmeny a náhrad, t. j. 3,72 Eur, spolu trovy odvolacieho konania vo výške 22,32 Eur.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.